

עמ"ת 34886/03/14 - חיים טורזמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

26 מרץ 2014
עמ"ת 34886-03-14

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

<u>בעניין:</u>	חיים טורזמן
נ ג ד	
<u>נוכחים:</u>	מדינת ישראל העורר ובא-כוחו, עו"ד דוד מועלם ב"כ המשיבה עו"ד דקלה סרן
<u>העורר:</u>	
<u>המשיבה:</u>	

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וגרימת היזק בזדון. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו, ובית משפט קמא, לאחר שבחן את הראיות שבתיק החקירה, קבע כי ישנם ראיות לכאורה. לאחר קבלת תסקיר גם קבע בית המשפט כי לא ניתן לשחרר את העורר אך בערבות צד ג' כפי שהוצע, ועל כן הורה על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. מכאן הערר שבפניי.

לטענת ב"כ העורר אין בתיק החקירה ראיות לכאורה לכך שהעורר ניסה להתפרץ למקום הנטען בכתב האישום; אין ראיות לכאורה לכל הנוגע לכוונתו של העורר בכל הנוגע לשהייתו במקום הנטען; ובכל מקרה, מדובר בעבירת רכוש שאינה מן החמורות ואינה מקימה עילת מעצר.

מהאמור בכתב האישום עולה כי בתאריך 24.01.14, בסביבות השעה 23:46, ניסה העורר להתפרץ למרכז יעוץ לנוער באשדוד על ידי כך שניפץ שני חלונות בקיר הבנין וזאת בכונה לבצע שם גניבה או פשע. נטען עוד כי במעשיו אלה פגע הנאשם במזיד ברכוש ואף עבר עבירה של ניסיון להתפרצות לבנין שאינו בית דירה.

עיון בתיק החקירה מלמד כי בצדק נקבע על ידי בית המשפט שישנן ראיות לכאורה המבססות את החשדות שבכתב האישום. העורר נעצר במקום האירוע על ידי שוטרי סיור שעברו במקום; שני לבני זכוכית נופצו ובמקום נמצא די.אן.איי

של העורר; נתפס מברג במקום הגם שלא נמצאו עליו טביעות אצבע; העורר טען כי היה במקום כדי לעשות את צרכיו ועל כן גם נתפס בין השיחים, אולם על פי האמרה של השוטר שנגבתה ממנו לאחר מסירת גירסת העורר עולה כי העורר נתפס שלא בין השיחים וכאשר מכנסיו אינם מופשלים.

בית המשפט היה ער לכך שיהיה צורך להוכיח את כוונתו של העורר להתפרץ לתוך המבנה על מנת לבצע עבירה, אולם בצדק קבע כי בשלב הזה, כאשר גירסתו של העורר על פניה נסתרה, יש די ראיות לבסס את האמור בכתב האישום. אכן, על המברג שנתפס במקום האירוע לא נמצאו טביעות אצבע, אולם העדר ראיה זו אין בה כדי לסתור את הראיות הקיימות. יתרה מכך, הימצאותו של די.אן.איי של העורר על לבני זכוכית דרכם ככל הנראה היתה כוונה להתפרץ לתוך הבנין, די בה לצורך הוכחת הראיות לכאורה בשלב זה.

אשר לעילת המעצר, גם בית משפט קמא היה ער לכך שמדובר בעבירת רכוש אחת, אולם בהעדר חלופה כלשהי אשר תתאים לנסיבותיו של העורר הספציפי שבפנינו, בצדק הסיק בית המשפט כי עילת המעצר העיקרית מבוססת על עושה העבירה אם לא על מעשה העבירה.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש על העורר, עולה כי מדובר במישהו כבן 55 אשר מנהל אורח חיים עברייני והתמכרותי שנים רבות. הוא נכנס ויוצא בין כתלי הכלא בגין עבירות רבות שביצע בעברו, ורק ביוני 2013, שוחרר ממאסרו האחרון. שירות המבחן ציין באשר להערכת רמת הסיכון לכך שהעורר ישוב ויבצע עבירות במידה וישוחרר כי מדובר בסיכון גבוה שכן העורר מתקשה להימנע משימוש בסמי רחוב, הגם שהיה מטופל בטרם נעצר בתחילת סם.

בנסיבות אלה, בקשר גם שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של העורר בהיעדר חלופה, הרי שמסקנת בית המשפט כי לא ניתן להיעתר לבקשת העורר לשחררו ללא חלופה וללא ערב שייפקח עליו, ראויה.

אשר על כן הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב
תשע"ד, 26/03/2014 במעמד
הנוכחים.
רויטל יפה כץ, סגנית נשיא**